

ESITYS SUOMEN UUDEKSI NUOHOUSJÄRJESTELMÄKSI

Palo- ja asumisturvallisuus turvattava

Tässä esityksessä on hahmoteltu Suomen uutta nuohousjärjestelmää, joka olisi merkittävästi parempi ja toimivampi ja joka edistäisi paloturvallisuutta paljon paremmin kuin aiemmin esillä olleet. Lisäksi esitetty järjestelmä ottaa huomioon pienyritysten toimintaedellytykset ja mahdollistaa kilpailuvaatimuksen toteutumisen, asiakkaan valinnanvapauden sekä vapaan hinnoittelun. Se tarjoaa myös ratkaisun uusien nuohoojien koulutuspolkuun.

Tyytyväiset palvelun käyttäjät ja hyvä paloturvallisuustaso

Nykyisellä nuohousjärjestelmällä tulipalot ja niistä aiheutuneet vahingot on pystytty pitämään alhaisella tasolla. Hyvä taso on saavutettu pitkän ajan työllä. Hyvin toimineella järjestelmällä on saatu aikaan hyviä tuloksia ja asiakkaat ovat olleet nuohoustoimintaan tyytyväisiä, kun asiaa on heiltä lähes vuosittain tiedusteltu esimerkiksi erilaisissa kuntatutkimuksissa. Hyvin toiminutta järjestelmää ei kannata ehdoin tahdoin purkaa ja rakentaa täysin uusi, jonka heikkoudet on havaittu ja tunnistettu. Palo- ja asumisturvallisuutta ei pidä uhrata vain muutoksen vuoksi.

Tilastot: Suomi ja Ruotsi

Suomessa on noin 3,5 miljoonaa tulisijaa ja niistä aiheutuneita tulipaloja on ollut vuosittain noin 700 – 800 ja nokipaloja noin 300 – 400 kpl/ vuosi. Suomessa tulisijoista ja savuhormeista lähteneiden tulipalojen määrä on noussut 2000-luvun alusta noin 400 palosta nykyiseen 700 – 800 kappaleeseen. Tämä vaatii tehostamistoimia nuohoustoiminnassa ja erityisesti tarkastustoiminnassa, jotta tulipalojen määrä saadaan laskemaan.

Ruotsissa on noin 2,1 miljoonaa tulisijaa ja niistä aiheutuneita tulipaloja on viime vuosina ollut noin 900 ja nokipaloja noin 800 kpl/vuosi. Ruotsissa tulisijoista lähteneiden tulipalojen määrä on laskenut noin viidessä vuodessa 1500 palosta noin 900 tulipaloon. Merkitystä tässä myönteisessä kehityksessä on ollut sillä, että Ruotsissa tarkastustoimintaan koulutetut nuohoojat ryhtyivät vuodesta 2004 alkaen tarkastamaan tulisijoja ja hormoneja tarkemmin kuin aiemmin. Ruotsissa nuohoojat käyvät vuosittain osassa kohteissa huomattavasti useammin kuin Suomessa nyt käydään.

Tulisijojen käyttö lisääntyy, laitteet teknistyvät ja haasteet kasvavat

Jatkossa teknisesti haastavia tulisijoja hankitaan ja käytetään yhä enemmän (biotalous, huoltovarmuus jne.). Tällaiset tulisijat vaativat säännöllistä, ammattilaisen tekemää

tarkastusta, puhdistusta ja huoltoa. Siksi olisi tärkeää, että säännöllinen nuohoustoiminta jatkuisi.

Haasteita aiheuttaa myös suomalaisten tapa käyttää tulisijoja, erityisesti kiukaita ja kamiinoja: laitetaan pesä täyteen puuta ja poltetaan kovalla vedolla, jolloin savukaasut siirtyvät kuumina tulisijasta hormiin aiheuttaen palovaaran.

Haasteita aiheuttavat myös metalliset savuhormit ja uudet energiamääräykset, erityisesti lisälämmöneristys väli- ja yläpohjissa, sekä todennäköisesti lisääntyvä puun käyttö lämmittämiseen. Turvallisuushuolta aiheuttaa myös se, että suurin osa vanhoista muuratuista hormeista ei ole kunnossa, koska ne vuotavat. Haasteita tulee myös korjausrakentamisen puolelta, so. miten huolehditaan korvausilman saannista ja sen varmistamisesta tulisijalle, jotta tulisija toimisi ja jotta ei syntyisi häkäongelmia. Häkäongelmia on jo havaittu kohteissa, joissa on tiiviit rakenteet ja joissa erityisesti iäkkäät henkilöt käyttävät tulisijoja, kuten he ovat oppineet käyttämään niitä vanhoissa taloissa, jotka eivät ole olleet yhtä tiiviitä kuin nykymääräysten mukaiset talot.

Lisäksi hankintojen siirtyminen verkkoon lisää ongelmia eli kuluttajat hankkivat tuotteita ilman asiantuntemusta, jolloin hankitaan yhteen sopimattomia laitteita.

Palojen ja onnettomuuksien ehkäisyä

Nuohousta ei pidä verrata kiinteistön muuhun huolto- ja korjaustoimintaan, koska nuohouksella pyritään ennalta ehkäisemään vaaratilanteita ja onnettomuuksia. Hyvin hoidettu nuohoustoiminta vähentää onnettomuuksia, säästää niin pelastustoimen kuin muidenkin tahojen, esim. vakuutusyhtiöiden kustannuksia.

Nuohoustoiminta ei ainakaan tähän saakka ole ollut vahinkojen korjaamistoimintaa, eikä ole toivottavaa, että nyt oltaisiin siirtymässä vaiheeseen, jossa nuohoojatkin kutsutaan kohteeseen vasta siinä vaiheessa, kun ongelma on havaittu, esim. piippu tai tulisija on tukossa tai kohteessa on syttynyt nokipalo.

Haja-asutusalueilla ja harvaan asutulla maaseudulla ennalta ehkäisevä toiminta (=säännöllinen tarkastus ja nuohous) on ensiarvoisen tärkeää, jotta tulipaloja ja onnettomuuksia ei tapahdu, koska apu on kaukana ja pelastuslaitoksen saapuminen kestää pitkään.

Miksi yhteiskunta on huolestuneempi autojen kunnosta enemmän kuin kiinteistöjen kunnosta ja paloturvallisuudesta, vaikka kiinteistöjen arvot ovat huomattavasti korkeammat kuin useimpien autojen arvot? Ihmishengen arvo on kuitenkin korvaamaton! Autojen kuntoa valvotaan säännöllisillä katsastuksilla ja poliisivalvonnalla tehokkaasti.

Säännöllinen nuohoustoiminta varmistaa palo- ja asumisturvallisuuden

Se, että nuohoojan ammattipätevyys omaava henkilö käy säännöllisesti jokaisessa sellaisessa kohteessa, jossa on nuohottavia tulisijoja ja savuhormeja, on ensiarvoisen tärkeää. Säännöllinen nuohoustoiminta ennalta ehkäisee ja ylläpitää hyvää paloturvallisuustasoa kiinteistöissä.

Tätä turvallisuutta voidaan parantaa tehostamalla nuohoustoimintaa antamalla nuohoojan tehtäväksi tarkastaa tulisijojen ja savuhormien kunto laajemmin kuin nykyisin tapahtuu. Nuohoojan tulisi käyntinsä yhteydessä tarkastaa tulisija- ja hormirakenteet myös väli- ja yläpohjassa, koska näissä on havaittu selkeää tulipaloriski erityisesti metallisten savupiippujen osalta. Myös palo- ja häkävaroittimet voisivat kuulua tarkastettaviin kohteisiin.

Nuohoojan pätevyys (= ammattitutkinto) – tae paremmasta osaamisesta

Jokaisella nuohoojalla tulee olla nuohoojan tutkinto (tulevaisuudessa Talotekniikan tutkinnot, nuohouksen osaamisala) suoritettuna, jotta hän osaa todistetusti tehdä paloturvallisuuteen, käyttöopastukseen ja puhdistukseen liittyvät toimenpiteet riittävällä osaamistasolla, so. tarkastaa ja nuohota kohteet mahdollisimman hyvin. Lisäksi tutkinnon suorittaneella nuohoojalla on hyvät tiedot niin paloturvallisuudesta kuin myös tulisija- ja hormirakenteista.

Nuohoojan tulee osata kertoa tulisijojen käyttäjille, miten tulisijaa tulee käyttää, jotta tulipaloja ei syttyisi. Lisäksi hänen tulee osata antaa asiakkaille heidän turvallisuuttaan parantavia neuvoja. Tarkastustoiminta, valistus ja opastus sekä palonehkäisy vaativat, että jokaisella nuohoojalla on hyvät ja perusteelliset tiedot paloturvallisuuteen vaikuttavista tekijöistä.

Tutkinnon suorittaminen varmistaa ammattitaidon ja osaamisen paremmin kuin jos vain työnantaja kouluttaa palveluksessaan olevat työntekijät ilman mitään tason mittausta, so. tutkinnon suoritusta.

Nuohousalan tutkintojen ydinosaminen on turvattava. Keskeisiä asioita ovat mm. tulisijojen ja hormien rakenteet ja niille asetetut vaatimukset, paloturvallisuus ja sen tarkkailu, ilmanvaihdon kytkeytyminen turvalliseen ja energiatehokkaaseen palamistapahtumaan.

Tutkintovaatimus takaa sen, että palvelujen loppukäyttäjä eli asiakas saa sellaista ammattitaitoista palvelua, mihin hän voi luottaa. Tutkintovaatimus mahdollistaa työn osaamistarpeiden mukaisen reagoinnin ja tutkintoja päivittämällä työelämään saadaan työelämävaatimusten mukaisia osaajia.

Koulutuksessa on varmistettava hiljaisen tiedon siirtyminen kokeneilta osaajilta uusille nuohoojasukupolville, koska pelkän teoretisen tiedon varaan rakennettu osaaminen ei tuota alalle sen vaatimuksia vastaavia ammattilaisia.

Koulutuksen, käytännön ohjauksen ja työkokemuksen kautta kentälle saadaan osaajia, jotka pystyvät ratkomaan tulisijan ja savuhormin toimintaan liittyviä ongelmia ja opastamaan tulisijojen käyttäjiä.

Nuohoojien tutkinnot uudistuvat lähivuosina. Siksi muutos on hyvä ottaa huomioon uutta lainsäädäntöä kirjoitettaessa. Nykyisin nuohoojan tutkinnot käsittävät vain pakolliset osiot, mutta jatkossa pakollisten osien lisäksi on valittavana muutama valinnainen osio.

Tulevaisuudessa nuohoojien tutkinnot ovat osana Talotekniikan tutkintoja, nuohouksen osaamisalana. Tutkintovaatimus on sisällytettävä myös uuteen lakiin.

Lisäksi kaikki tutkinnot tullaan jatkossa suorittamaan näyttöperusteisina. Osaamisen hankkimista viedään siis kaikilla aloilla työpaikoille. Kyseisestä koulutusmallista on nuohousalalla kokemusta pitkältä aikaväliltä ja se on toiminut hyvin. Lisäksi ko. koulutusmalli on valtiontalouden kannalta järkevää toteuttaa. Uudistuksen myötä nuohousalan tutkintoihin saadaan valinnaisuutta mukaan, mikä palvelee sekä opiskelijoita että työnantajia. Perinteisen käsityöammatin luonnetta kunnioittaen, mestari-kisälli-opetusmalli takaa osaavien ammattilaisten ja ammattiosaamisen jatkumon myös tulevaisuudessa.

Nuohoojamestari = yrittäjä

Kiinteistöjen kanssa tekemisissä olevilta henkilöiltä vaaditaan tänä päivänä monipuolista osaamista. Jotta nuohoojat pysyvät kehityksessä mukana, heidän tulee kouluttaa itseään jatkuvasti. Pelkkä nykyisen kaltainen nuohoojan ammattitutkinto ei enää riitä, kun on kyse yhä teknistyivistä laitekokonaisuuksista.

Tutkinnon suorittaminen varmistaa sitä, että henkilö kykenee hoitamaan ja johtamaan yritystään. Lämmitysjärjestelmiin perehtyminen puolestaan auttaa yrittäjää ratkaisemaan kiinteistöissä kohtaamiaan ongelmatilanteita.

Tutkintoon sisältyvät pakolliset osiot ovat *yrittäjyysosio* ja *lämmitysjärjestelmät*-osio. Lisäksi tulevaisuudessa voidaan valinnaisena tutkinnon osana valita jostakin muusta tutkinnosta nuohoojamestarin osaamista kehittäviä ja monipuolistavia osia.

Tämä muutos nuohoojan tulevien tutkintojen sisällössä puoltaa sitä, että uuteen lakiin kirjataan vaatimus nuohoojamestarin tutkinnon suorittamisesta, so. että mestaritutkinto olisi yrittäjätutkinto sisältäen pakollisena osiona yrittäjyyden, joka puuttuu pakollisena osiona työntekijätason tutkinnosta.

Tämä on muualla Euroopassa vallitseva toimintatapa, so. yrittäjänä on nuohoojamestari ja hänen palveluksessaan ovat nuohoojat (kisällit) ja nuohoojaoppilaat.

Lakiin tarvitaan samanlainen siirtymäsäännös, kuten se oli laissa palo- ja pelastustoimesta 4.7.1975 (559/75), so. henkilöt, joilla tällä hetkellä on nuohoojan ammattitutkinto suoritettuna, ei tarvitse suorittaa mestaritutkintoa.

Nuohooja = työntekijä

Nuohoojan tutkinnon suorittaminen takaa sen, että alalla toimivalla työntekijällä on riittävät tiedot ja taidot selviytyä tarkastus- ja nuohoustyötehtävistään sekä opastus- ja valistustehtävistä.

Tutkintoon sisältyvät pakolliset osiot ovat *tulisijojen ja savuhormien nuohous*-osio ja *kiinteistöjen paloturvallisuus*-osio. Ilmanvaihtoon liittyvät asiakokonaisuudet sisältyvät em. osioihin niiltä osin kun ne kytkeytyvät palamistapahtumaan. Lisäksi tulevaisuudessa voidaan valinnaisena tutkinnon osana valita jostakin muusta tutkinnosta nuohoojan osaamista kehittäviä ja monipuolistavia osia.

Kiinteistörekisteri – mahdollistaa valvonnan

Säännöllisen nuohoustoiminnan todentamiseksi tarvitaan kiinteistörekisteri, johon nuohoojat merkitsevät tarkastetut ja nuohotut kohteet. Tällainen rekisteri kiinteistöistä on pelastuslaitoksilla jo olemassa palotarkastuksia varten. Rekisteriin tarvitaan vain käyttöliittymä, jolla nuohoojat pääsevät merkitsemään tekemänsä kohteet. Tämä rekisteri mahdollistaa myös pelastusviranomaisen valvonnan. Rekisteristä pelastusviranomaiset näkevät reaaliaikaisesti, mitkä kohteet on nuohottu ja mitkä eivät, ja rekisteri antaa pelastusviranomaisille mahdollisuuden puuttua asiaan, jos näkevät sen tarpeelliseksi.

Toiminnan valvonta palvelee nuohouspalvelujen loppukäyttäjää eli asiakasta. Valvonnalla varmistetaan, että jokainen asiakas saa paloturvallisuuteen ja onnettomuuksien ennaltaehkäisyyn tähtäävät toimet varmistettua.

Rekisterin avulla myös mm. muistisairaat ja muut apua tarvitsevat ihmiset tulevat valvonnan piiriin ja huomioitua, että heidän paloturvallisuusasiat ovat kunnossa.

Maakunta päättää – erityispiirteet tulevat otetuksi huomioon

Jotta nuohoustoimintaa on tarjolla koko maassa tasaisesti ja alueiden erilaisuus otetaan huomioon, maakuntien tulee päättää nuohoustoimialueista ja siellä toimivista nuohoojayrittäjistä. Kullakin maakunnan päättämällä nuohousalueella toimii yksi tai useampi nuohoojayrittäjä.

Pääsääntöisesti alueilla toimisi enemmän kuin yksi nuohoojayrittäjä. Tämä toteuttaa kilpailuvaatimuksen ja asiakkaan valinnanvapauden sekä vapaan hinnoittelun. Jos kuitenkin nuohousalueelle ei saada kuin yksi toimija, niin silloin maakunta voi päättää nuohouksen hinnasta.

Maakuntien päättäessä nuohousalueista ja toimiluvista otetaan huomioon maakuntien ja alueiden erilaisuus. Palveluntarjoajia saadaan myös syrjäseuduille ja haja-asutusalueille, joissa käytetään paljon puuta lämmittämiseen ja joissa tulisijoja käytetään usein.

Palveluntarjoajat pysyvät lähellä ja hinnat kohtuullisina, koska matkakustannukset eivät kohoja pilviin. Tällä tavalla taataan nuohouspalveluiden saatavuus kaikille maakuntien asukkaille kohtuullisin kustannuksin. Tämä taannee myös sen, että nuohouksen toteumaprosentti ei alenisi missään vaiheessa liian alhaisiin lukuihin, esim. alle 70 prosentin. Tällä hetkellä piirinuohousalueilla toteumaprosentit ovat olleet yli 80 prosentin, kun taas vapailla alueilla ne ovat olleet 50 – 60 prosentin luokkaa.

Järjestelmä takaa myös sen, että tulevaisuudessa nuohoojayrittäjät palkkaavat ja kouluttavat ammattitaitoisia nuohoojia alalle eikä ammattitaitoisten toimijoiden määrä vähene.

Myös harmaa talous ja rikolliset saadaan pysymään poissa nuohoustoiminnasta.

Kun maakunta myöntää toimiluvan nuohoojayrittäjälle enintään kahdelle nuohousalueelle, niin se takaa pienillekin yrittäjille toiminnan mahdollisuuden ja estää nuohoustoiminnan siirtymisen muutaman harvan suuryrityksen hoidettavaksi, jolloin todennäköisesti palvelut keskittyvät suuriin keskuksiin ja hinnat kohoavat syrjäseuduilla.

Nuohous- ja tarkastusvälit

Nuohoojan tehtävä tulee jatkossakin olla tulisijojen ja savuhormien paloturvallisuuden tarkastus sekä tulisijojen ja savuhormien puhdistaminen. Lisäksi nuohooja tarkastaa myös asumisturvallisuuteen liittyviä asioita.

Nuohoojan tulee tarkastaa tulisijojen ja savuhormien yhteensopivuus sekä tulisija- ja savuhormirakenteiden kunto, koska Suomen ilmasto-olosuhteet aiheuttavat esim. hirsi- ja puurakenteiden elämistä. Rakenteiden liikkuminen voi aiheuttaa murtumia tulisija- ja hormirakenteissa.

Muut tarkastuskohteet

Kiinteistöjen turvallisuutta parantaisi myös, jos nuohooja käynnillään tarkastaisi palo- ja häkävaroittimet tarkastusnappia painamalla (pariston toiminta) ja testauskaasulla varoittimen toiminnan.

Nuohousvälit

Nuohousvälit on syytä säilyttää sellaisina, kuin ne ovat nykyisessä nuohousasetuksessa: vakituisissa asunnoissa olevat tulisijat ja hormit nuohotaan vuoden välein ja kesämökeissä olevat tulisijat ja hormit joka kolmas vuosi.

Käytössä on muutamia tulisijatyypppejä, jotka tulisi tarkastaa ja puhdistaa useammin kuin kerran vuodessa erityisesti paloriskinsä vuoksi. Tällaisia ovat mm. kattilat, jotka tulisi nuohota useamman kerran vuodessa, kuten Ruotsissa. Ruotsissa osa kattiloista nuohotaan 5 kertaa vuodessa.

Suomessa kaikki puukattilat, joissa ei ole varaajaa, tulisi nuohota vähintään 4 kertaa vuodessa, jotta niistä alkunsa saaneita nokipaloja saadaan vähennettyä. Periaatteessa kaikki sellaiset puukattilat, joissa ei ole varaajaa, pitäisi kieltää, koska niissä on suuri nokipalovaara ja usein nokipaloja. Kattiloihin kytketyt varaajat toimivat puskureina, jotka ottavat vastaan kattilasta vapautuvaa energiaa ja näin ollen estävät kattiloiden ylikuumenemista tehokkaasti parantaen myös niiden paloturvallisuutta.

Se, kuinka usein tulisija ja savuhormi tulisi tarkastaa ja nuohota, riippuu monesta asiasta, mm. käytettävästä polttoaineesta, polttoaineen laadusta ja polttoaineen määrästä. Toinen erittäin merkittävä tekijä on se, kuka tulisijaa käyttää ja miten hän tulisijaansa käyttää. Lisäksi nuohousvälin määrittämiseen vaikuttaa se, missä kohde maantieteellisesti sijaitsee. Pohjois- ja Keski-Suomessa käytetään puuta polttoaineena enemmän kuin aivan eteläisessä Suomessa. Maaseudulla käytetään puuta yleensä enemmän kuin taajamissa. Myös kiinteistön fyysinen ympäristö vaikuttaa tulisijan ja hormin veto-ominaisuuksiin ja sitä kautta palamistapahtuman onnistumiseen ja laitteiston nuohoustarpeeseen.

Väli- ja yläpohjat tarkastettaviksi

Nuohouksen yhteydessä tulee tarkastaa myös läpivienti-, väli- ja yläpohjaratkaisut. Tämä on tärkeää erityisesti metallipiippujen osalta, koska näiden määrä piippukannassa

lisääntyä, ja jotta tulipalot eivät lisääntyisi. Samoin energiatehokkaan rakentamisen tuomat haasteet esimerkkinä kasvavat eristepaksuudet yläpohjarakenteissa ja niiden vaikutus savupiipun läpivientiratkaisuihin, vaativat säännöllistä tarkastamista ja seuranta. Lisäeristeet ovat aiheuttaneet ja aiheuttavat todennäköisesti jatkossakin vaaratilanteita ja tulipaloja, jos niitä ei valvota riittävän useasti. Kukaan ei käy nykyään tarkastamassa ullakkotiloissa piipun kuntoa ja väli- ja yläpohjassa olevien rakenteiden paloturvallisuutta.

Kattoturvaluotteet tarkastettava

Nuohouksen yhteydessä nuohoojan tulee tarkastaa tikkaiden, kattoturvaluotteiden ja katolla turvalliseen liikkumiseen vaadittavien kattokulkuteiden osien kunto. Näiden tarkastaminen parantaa nuohoojien työturvallisuuden lisäksi myös muiden katolla liikkuvien ammattiryhmien työturvallisuutta.

Tarkastus ennen laitteiden käyttöönottoa

Tulisijojen ja piippujen ja sitä kautta kiinteistöjen turvallisuutta parantaisi, jos kaikki tulisijat ja hormit tarkastettaisiin ennen niiden käyttöönottoa mittalaittein. Myös saneerauskohteiden tulisijat ja savuhormit tulisi tarkastaa, jos niihin on tehty muutoksia tai korjauksia ennen kuin ne otetaan käyttöön.

Tällä hetkellä rakennusvalvonta- ja pelastusviranomaiset eivät enää käy rakennuskohteissa tarkastamassa uudisrakentamista. Tarkastaminen tapahtuu pääosin asiakirjoista. Samoin tarkastukset isompien muutostöiden jälkeen ovat tekemättä, koska niitäkään eivät viranomaiset enää tarkasta. Osa kiinteistöissä tapahtuvista muutoksista jää myös tulematta viranomaisten tietoon tai tulee ilmi vasta vuosien päästä.

Korjausmääräys

Nuohoojalle tulee antaa oikeus antaa korjausmääräyksiä, koska se parantaa ja nopeuttaa tarpeellisten korjaustoimenpiteiden suorittamista. Kun nuohooja tarkastaa kohteen korjaustoimenpiteiden jälkeen, niin pelastusviranomaisilta säästyy aikaa ja vaivaa. Samanlainen käytäntö on autokatsastustoiminnassa.

Työohjeet

Nuohoustyössä tulee noudattaa hyvää nuohoustapaa (= työohjeita). Nuohoustyöohjeilla varmistetaan, että nuohottavat kohteet tulee nuohottua asianmukaisesti. Työohjeilla pidetään yllä nuohoustyön laatua.

Uusien laitemallien tullessa markkinoille, työohjeisiin tehdään tarvittavat päivitykset ja tätä kautta hyvää nuohoustapaa noudattavat käytännöt jalkautetaan arjen työhön.

Omavalvonta

Nuohouksen yhteydessä voidaan varmentaa omavalvonnan toimivuus. Omavalvonta toimii hyvä herätteenä maallikoille tutkia oman kiinteistönsä paloturvallisuutta, mutta omavalvonta ei täysin korvaa ammattilaisen havainnointikykyä poimia paloturvallisuuteen vaikuttavia tekijöitä tai puutteita. Jotkut viat ja puutteet tulisijoissa ja savuhormeissa vaativat ammattilaisen säännöllistä seuranta. Esimerkiksi hiushalkeamat tulisijassa tai hormissa eivät useinkaan aiheuta välitöntä palovaaraa, mutta voivat muuttua sellaisiksi. Tällaisen vikatyypin etenemisen ja korjaustarpeen pystyy parhaiten arvioimaan henkilö, joka tuntee tulisijat ja joka käy säännöllisesti samassa kohteessa.

Turvallisuusviestintä

Nuohoojan toimenkuvaan sopii hyvin turvallisuusviestintä yhdessä pelastusviranomaisten kanssa sovittavalla tavalla asumis- ja paloturvallisuuskysymyksissä. Tässä tarvitaan yhteistyön parantamista ja tiivistämistä. Nuohoojat käyvät säännöllisesti yli miljoonassa kohteessa vuosittain. Nuohoojien valistus- ja opastustoiminnalla voidaan vähentää merkittävästi palovaaraa aiheuttavia tekijöitä. Nuohoojat opastavat ja neuvovat asiakkaita käyttämään tulisijoja oikein, so. jotta tulisijoissa poltettaisiin kuivaa ja puhdasta puuta sopivalla ilmamäärällä, jolloin saadaan aikaan puhtaampaa palamista, mikä vähentää päästöjä. Samalla palovaara vähenee ja laitteet kestävät paremmin ja pidempään. Vuosien aikana on ollut erilaisia kampanjoita ja tällaisia varmaan tulee jatkossakin. On erittäin tehokasta, että nuohooja vie henkilökohtaisesti tiedotteen asiakkaalleen ja keskustelelee ongelmasta asiakkaan kanssa. Tällä tavalla tavoitteet saadaan varmemmin perille. Myös muut nuohouskohteissa havaitut viat ja puutteet (ml. asukkaiden henkilökohtaiset "ongelmat" ja sairaudet) voivat tulla viranomaisten tietoon.

Nuohous tulisi nähdä tulevaisuudessa mahdollisuutena yhteistyössä pelastusviranomaisten kanssa tehtävää paloturvallisuutta ja asumisturvallisuutta parantavaa työtä eikä pakollisena peikkona ihmisten arjessa.

Yhteenveto

Uudessa tulevassa nuohousjärjestelmässä on säädettävä lain ja asetuksen tasolla tutkintovaatimus, nuohouksen määrävälit, alueellinen päätäntävalta ja luvanvaraisuus. Lisäksi on luotava järjestelmä, jolla nuohoojat kirjaavat nuohotut kohteet valtakunnalliseen tai alueelliseen kiinteistörekisteriin.

Tällä uudella järjestelmällä taataan myös se, että alalle saadaan jatkossa uusia ja asiansa osaavia ammattilaisia, eikä kiinteistöjen paloturvallisuus ja ihmisten asumisturvallisuus heikkene nykyhetkestä.